

MONITOR

Na R. P. 1770.

Nro. XLIV.

d. 2. Czerwca.

*Vita rustica (quam tu agrestem vocas) parsimonia,
diligentia, & justitia magistra est.*

Cicero in Oratione pro Sex: Roscio Amerino.

Mci Panie MONITOR.

JUż 'od dawnego czasu dla zakłócenia
Gospodarskiego, nie miałem tego szczę-
ścia nadgłosić się do W. M. Pana, ile żem
od Warszawy znacznym przeciągiem
drogi oddalił się, à kurs poczty w tych
Uu czaśach

czafach bywa niebezpieczny y daremny. Teraz podsunąwszy się bliżey pod Warszawę do spokoyney wioski moiey, daę sobie czas do wyrażenia kilku liter, y do przypomnienia się łasce, y przyiaźni W. M. Pana.

A nayprzod skarżę się przed W. M. Panem, żem niesłychane znosić musiał sekatury, y prześladowania od Domatorow, Ziemian, ktorzy Warszawy nie znają, iakobym cale stracił czoło, y wymazał imię moje z rejestru poczdowych, Staroświeckich, szczerych, pobożnych ludzi, przez zamieszkanie długie tu w Warszawie. Ci ktorzy przedtym zaufani bywali y bezpieczni zawsze w powierzeniu mi nayskrytszych interesso w; ktorzy nie zwali mię inaczey tylko Achatesem, Pyladem, Orestem, Eneaszem, teraz spoglądali na mnie zimną iakowąż miną, iakoby na oszułta, y zdraycę. Na przyście moje ucinali mowę, albo też przekręcali onę dosyć znacznie w bok od przedsięwziętego celu. Spuszczali

szczali oczy, kassali, pomrugiwali na siebie, y inne wydawali znaki powszechney ostrożności, tak właśnie iakobym ia był podobnym owemu zdraycy Synonowi, który ułożeniem swoim Troię oszukał, y znalazłszy onę szczerą, wesola, bezpieczną; umiał zażyć zmienności y obludy swojej na zgubę oney.

Martwiło mię to nie wypowiedzianym sposobem: że zawracali na mnie wszyscy à wszyscy (gdziem się tylko w sąsiedztwie obrocił) oczy, iakoby na iedno różca iakiego; sykali, palcem mię wytykali, y unikali odemnie iako od Człowieka powietrzem, albo chorobą szkodliwą zarażonego. A nuż gdy tylko usta otworzyłem, wnet tak ostrymi dokuczali mi przymówkami, y ucinkami, że iuż cierpliwości mi niestawało, y musiałem rad nie rad oczywistę pokazać znaki niesmaku y pomieszania. Na każde pytanie moje nayrzetelnieysze, po odpowiedź odsyłano mię do Warszawy, wszystkie moje uwagi, słowa, y adreśa
zaraż

zaraz były Warszawą zakrzyknione. Zgoła nie słyfzałem nic tylko: *Co innego to w Warszawie, co innego u nas. To Warszawski akcent, Warszawski zwyczaj, moda, Warszawski komplement, sentiment &c.* Poprzyśięgałem Sąsiadow moich, dawnych Przyjaciół, Kuzynow na poczciwość, na Szlacheństwo: że iestem tenże sam, bez odmiany, że ia przez konieczność intereffow moich mieszkając w Warszawie, nie trzymał dla siebie Metra do grymassow, albo do przewrotnych iakich maxym, które oni uporczywie, y gwałtem we mnie wmawiali; Ale darmo nie mogłem żadną miarą wyperfwadować Im moiey niewinności; y postrzegałem to: że im więcej usiłowałem usprawiedliwić życie, y zdania moje przed nimi, tym więcej dodawałem onym materyi do zelżywości, ugryzkw, y wzgardy iawney, którą mię karmili w samych nawet ukłonach, y zbytnich dla mnie pozornych tylko uszanowaniach. Już

y Kaza-

y Kazanie, nauki Apostolskie, Pasterkie,
niewinnie do mnie stosowali. Już wier-
sze Psalmow, Salomonowych przypowie-
ści kawałki, obracali na *lemmata* do
moiego Obrazu.

Niebyło w całej Biblii przykładu, z
ktorego by oni moralności na moję oso-
bę nie wyciągnęli. Y co tylko w Piśmie
być może Imion ochydnych, fatalnych,
nieślawnych osob, były te wszystkie
maszkami dla mnie, do wszystkich tych
z Prześwietnego Domu, herbu, imie-
nia, Urzędu moiego były przyrzuca-
ne kolory --- O których ia kątach, uli-
cach, y mieyscach rokosznieyszych w
Warszawie (mieszkaiąc w niey przez
czas dofyć znaczny) całę nie slyszałem,
w tych mi possessyą, y dziedzictwo przy-
znawano. Długom to brał w żarty, ale
dochodziłem na koniec z *expressyi* żwa-
wych y bardzo otwartych: że to po
prawdzie mowiono. Y właśnie nie zo-
stawało mi iuż nic, tylko męczeństwo
ponieść za tę nieszczęśliwą Warszawę,
gdy-

gdybym aby raz uiał się za honor oney
 natarczywie. Wszczął się dyskurs o kon-
 kurfach publicznych pod pozorem nabo-
 żeństwa, wnet moi Przyjaciele żale do
 mnie obrocili, iż na Bielański świąteczny
 nie ziadę ,ktory inne kassuie swoją lu-
 dnością &c. Gdzie trzy części Warsza-
 wy na pokucie nocuie w lesie, y ostrości
 Pustelniczey doświadcza.

Proszono mię: abym się nie gorszył y
 nie uważał, widząc Małżeństwo w jednym
 poieździe po staroświecku iadące, w ie-
 dnym stojące appartamencie, przeciwko
 modnym ustawom Warszawskim, y ra-
 zem pożegnawszy Gości, do spoczynku
 zabierające się. w Wigilią zawczasu
 już mię błagano: ażebym tę subiekcyą
 ponioff, y Gospodarzowi darował gru-
 biaństwo: że niechcąc on pśować swoje-
 go domowego porządku, y Domowni-
 kow pracowitych martwić, poś do dwu-
 nastey przed południem obiad, a poś
 do siódmej kollacyą dać rozkaże, gwał-
 cąc poważne y arcy miłe Warszawskie

zwyczaie. Gdzie obiady o godzinie
 poł do czwartey po południu poczynaia
 się, à kollacye po pułnocy trwaią, y do-
 piero o osmey z ranà z kompanii rozie-
 żdzaią się do Domu na spoczynek, à po
 pierwszey z południa, albo przed samą
 drugą w święta y Niedziele mszy szuka-
 ią po Kościołach Warszawskich; y czę-
 stokroć przez niedyskrecyą y nie regu-
 larność Duchowieństwa spieszącego się
 do obiadu y kończącego o dwónastey
 Nabożeństwo, musi być Kościelne Prawo
 przestąpione Lecz czyliż podobna
 ażebym w krotkich słowach wyraził to
 W. M. Panu, com ia tam wycierpiał, y
 co obiało się o moje uszy bez ustanku.
 Upraszam tedy W. M. Pana o solenną ja-
 ką Apologią na Obronę Warszawy, gdy
 mi znowu przyidzie tam poiechać à to
 wkrotce dla pociągających mię Gospo-
 darskich trudności. Niechay po iutrze
 zastanę ia gotową, gdy osobiście będę
 miał honor powitać W. M. Pana, y o-
 świadczyć mu to ustnie, żem jest statecznie

W. M. Pana

nayniższym sługą

Szczyrzecki.

w WARSZAWIE

w Drukarni Mitzlerowskiej

Za pozwoleniem Starznych.

